

Toespraak demonstratie Dam 29 jan
Ad Corten

Er zijn de afgelopen maand veel dingen gebeurd: dekoudegolf in de kampen, de aanval op de Hasaka gevangenis, de vergadering vaste Kamercommissie, het nieuwe regeerakkoord, etc. Maar ik wil vandaag niet ingaan op deze actuele gebeurtenissen (die staan allemaal op de website), maar op de fundamentele vraag waarom Nederland de vrouwen niet terug wil halen.

We zijn het er allemaal over eens dat we de kinderen terug moeten halen (Breng ze veilig terug, Kinderen terug uit kalifaat). Als je dat aan gemiddelde Nederlanders vraagt, is 80% het daarmee eens. Waar het op vastloopt, zijn de moeders. Die willen de meeste Nederlanders niet terug hebben. Zelfs bij een aantal van onze supporters is dat een moeilijk onderwerp. Ook voor de kerken en NGO's (Amnesty) ligt het terughalen van moeders erg gevoelig.

Er is in het verleden soms geopperd om alleen de kinderen terug te halen. Zelfs Chris van Dam vroeg me laatst of we niet een aantal kinderen terug konden halen en de moeders daar maar moesten laten. Ik heb hem dat idee uit zijn hoofd gepraat. Terughalen van kinderen zonder de moeders is onmenselijk. Luister maar naar wat de Belgische psycholoog Gerrit Loots daarover vertelt. Het is onmenselijk naar de moeders, maar ook naar de kinderen. Hun trauma's worden erdoor vergroot, en ze zullen hun leven lang een wrok houden tegenover het systeem dat hen van hun moeders scheidde.

De vraag is waarom iedereen zo gebeten is op de moeders. Hebben zij in Nederland ooit aanslagen gepleegd? Of plannen daartoe gemaakt? Nooit; geen enkele van hen is ooit van plan geweest om mensen in Nederland iets aan te doen. Hun enige fout is geweest dat ze zich gek hebben laten maken door de droom van een ideale maatschappij in het kalifaat. Daar zijn ze intussen wel van genezen.

Andere Nederlanders, die in Nederland zélf aanslagen wilden plegen, zijn daarvoor veroordeeld, hebben hun straf uitgezeten, en maken intussen weer gewoon deel uit van de Nederlandse maatschappij. Ik realiseerde me dat toen ik deze week het verhaal hoorde van Soumaya Sahla; een vrouw die lid was van de Hofstadgroep, en die drie jaar in de gevangenis heeft gezeten wegen het voorbereiden van aanslagen. Een levensgevaarlijke vrouw zou je denken. Maar na haar vrijlating heeft ze het jihadisme afgezworen, en is ze juist andere moslims gaan overtuigen dat jihadisme niet de oplossing is. Dit heeft ze zelfs al tien jaar gedaan binnen de partij die wij als een van onze grootste tegenstanders beschouwen, de VVD. Ik vind het erg goed van de VVD dat zij Soumaya deze kans heeft gegeven, en het is jammer dat de partij haar voorlopig op een zijspoor gezet heeft nadat Wilders tekeer is gegaan in de Kamer. Van vrouwen als Soumaya moeten we het juist hebben. En zij is niet de enige voormalig jihadist die zich na het uitzitten van zijn/haar straf ontpopt heeft tot pleitbezorger van verdraagzaamheid. Ik noem ook mensen als Jason Walters, en zelfs Samir Azzouz. Allemaal ex-terroristen, die nu gewone burgers zijn die meehelpten in de strijd tegen het terrorisme.

Het mooiste voorbeeld van een bekeerde terrorist is natuurlijk Nelson Mandela. Die werd veroordeeld tot een levenslang wegens het plegen van terroristische aanslagen waarbij mensen om het leven kwamen. Maar toen hij na 27 jaar vrijkwam, was hij veranderd in een pacifist, en wist hij blanken en zwarten in Zuid Afrika met elkaar te verzoenen. Stel je eens voor wat er gebeurd zou zijn wanneer mensen in Zuid Afrika gezegd zouden hebben: eens een terrorist, altijd een terrorist; laat hem maar lekker voor altijd in de gevangenis blijven. De strijd tussen blank en zwart in Zuid Afrika zou dan ontaard zijn in een bloedbad.

Terug naar Nederland. Hier zeggen veel mensen over IS-vrouwen ook "eens een terrorist, altijd een terrorist"; laat ze maar lekker voor altijd in Syrië blijven. Een gevaarlijke houding, want met haat roepen we alleen haat op. Mensen in Nederland die nog rondlopen met jihadistische ideeën zullen het onrecht dat de vrouwen en kinderen wordt aangedaan, gebruiken als bewijs voor de onmenselijkheid van onze maatschappij. Het zal hun sterken in hun overtuiging dat Nederland een slecht land is, en dat het kalifaat nog niet zo'n slecht idee was. Van dat soort mensen lopen er volgens de AIVD nog 5-600 rond in Nederland. Dáár zit het echte gevaar. We kunnen dat alleen de kop indrukken door te laten zien dat we wél een menselijk en rechtvaardig land zijn. Dat we de vrouwen de kans geven zich te verdedigen in de rechtszaal; hun straf uit te zitten, en een nieuw start te maken in de Nederlandse maatschappij. Als ervaringsdeskundigen kunnen zij juist helpen om aspirant jihadisten tot andere gedachten brengen.

Ik wil eindigen met een wat vreemde vergelijking. Het jihadisme in Nederland kunnen we een beetje vergelijken met een virus dat mensen op elkaar overdragen. Net als het corona virus dat ons land de afgelopen twee jaar heeft lamgelegd. We zijn nu bezig het corona virus te overwinnen dankzij de vaccins waarmee we weerstand opbouwen tegen virus. Het jihadisme is ook een soort virus waartegen we ons moeten wapenen. En de vrouwen die de gevaren daarvan aan den lijve hebben meegemaakt; die precies weten tot welke ellende dit kan leiden, kunnen fungeren als een vaccin tegen dit virus. Zij kunnen helpen om aspirant jihadisten uit hun droom te helpen. Zij kunnen on land helpen de spiraal van haat en angst te verbreken. Een extra reden dus om hen zo snel mogelijk terug te halen.